

[Industriministeren]

virksomhed for driften af en forsikringsvirksomhed.

Ingen andre institutionelle investorer har fået afslag på en sådan omdannelse, men en forudsætning for en tilladelse vil være, at spørgsmål om bl.a. deling af selskabets formue først er afklaret.

Der vil således f.eks. foreligge et problem ved formuefordelingen ved deling af et gensidigt livsforsikringsselskab til et gensidigt livsforsikringsselskab og et livsforsikringsaktieselskab. Dette skyldes, at kollektivet af forsikringstager i et gensidigt livsforsikringsselskab må anses for ejere af selskabets formue, mens dette ikke uden videre er tilfældet i et livsforsikringsaktieselskab. Der vil således ikke kunne gives tilladelse til overdragelse af forsikringsbestanden, før dette spørgsmål er afklaret.

Da Lønmodtagernes Dyrtidsfond og ATP-fonden er stiftet og reguleret ved særskilte love, vil der af denne grund ikke kunne foreligge et spørgsmål om omdannelse (deling) efter lov om forsikringsvirksomhed.

Spm. nr. S 1227

Til *kommunikationsministeren* (14/9 89) af:

Birthe Hansen (SF):

»Mener ministeren, at ministeren i medfør af postlovens § 3 er i stand til at ændre reglerne for postvæsenets omdeling af adresseløse forsendelser og dermed fastsætte regler for omdeling af adresseløse forsendelser, som sikrer borgernes ret til at blive fritaget for at modtage disse, uden at Folketinget ændrer postloven?«

Begrundelse

Der henvises til de af spørgeren tidligere stillede spørgsmål nr. S 341, S 775 og S 871 til trafik- og kommunikationsministeren om adresseløse forsendelser.

Svar (2/10 89):

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Efter min opfattelse kan postlovens § 3 ikke benyttes til at fastsætte regler om, at borgerne generelt kan nægte modtagelse af adresseløse forsendelser.

Kommunikationsministeren kan med hjemmel i postlovens § 3 fastsætte regler om, at postvæsenet omdeler adresseløse forsendelser, og

ifølge bekendtgørelse nr. 10 af 5. januar 1989 om benyttelse af postvæsenet § 2, stk. 1, er omdelingen af adresseløse forsendelser en af de opgaver, postvæsenet påtager sig at udføre. Forsendelsesarten bliver derfor omfattet af den generelle befordringspligt, som postvæsenet har ifølge postloven.

Muligheden for generelt at afvise uønskede forsendelser er behandlet af et embedsmands-udvalg i betænkning nr. 1141 fra maj 1988, som spørgeren er bekendt med. Udvalget har herom udtalt, at det gennem en række år har været opfattelsen, at en modtager ikke generelt kan nægte at modtage adresseløse forsendelser omdelt af postvæsenet, hvorfor en ændring af postvæsenets praksis i givet fald bør ske ved en ændring af postloven. Jeg kan tilslutte mig denne opfattelse.

I forbindelse med offentliggørelsen af betænkning nr. 1174/1989 fra embedsmandsgruppen vedrørende adresseløse forsendelser m.v. orienterede jeg om, at de private distributionsvirksomheder og postvæsenet var indstillet på at drøfte udformningen af en frivillig ordning, så det bliver muligt for både private distributører og postvæsenet at respektere skilte med nej tak til reklamer. Drøftelserne mellem Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder og postvæsenet er indledt, men der vil gå en tid endnu, inden der kan foreligge et resultat af disse drøftelser.

Hvis drøftelserne fører til en praktisk ordning, således at udtrykkelige ønsker om at blive fri for adresseløse forsendelser kan imødekommes uden indførelse af bureaukratiske regler, er jeg indstillet på gennem en ændring af postloven at søge hjemmel til, at postvæsenet i disse tilfælde kan fravige den generelle befordringspligt. Det er naturligvis en forudsætning, at der er flertal herfor i Folketinget.

Spm. nr. S 1228

Til *kommunikationsministeren* (14/9 89) af:

Birthe Hansen (SF):

»Kan ministeren oplyse, om den tyske postlov pålægger det tyske postvæsen at omdede adresseløse forsendelser, samt hvilke konsekvenser de to domme (VI ZR 182/88, 20. december 1988, Bundesgerichtshof, Karlsruhe, samt 3 K 795/88, 11. januar 1989, Stuttgart) har fået for den vesttyske postlov og for det vestty-